

ในพระปรมາภิไชยพระมหาภักษริย์ ศาสตราจารย์ธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๔๒/๒๕๔๕

วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เรื่อง นายทะเบียนพรrocการเมืองขอให้สั่งยุบพรrocโดยราษฎร์

นายทะเบียนพรrocการเมืองยื่นคำร้องลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๕ ขอให้ศาสตราจารย์ธรรมนูญ นีคำสั่งยุบพรrocโดยราษฎร์ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพ्रrocการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายทะเบียนพรrocการเมืองได้รับ จดแจ้งการจัดตั้งพรrocโดยราษฎร์เป็นพรrocการเมือง เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพ्रrocการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดแจ้งการจัดตั้งพรrocการเมือง พรrocการเมืองต้องดำเนินการให้มีสมาชิกด้วยห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาค ตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนด และมีสาขาพรrocการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา”

ตามที่ทะเบียนสมาชิกพรrocโดยราษฎร์มีสมาชิก ๕,๖๗๑ คน แต่จากการตรวจสอบของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งพบว่า มีสมาชิกกิตติมศักดิ์ ๒,๕๕๐ คน ที่พรrocโดยราษฎร์อ้างว่า เป็นสมาชิกของพรrocที่รวมอยู่ในจำนวน ๕,๖๗๑ คน นั้นด้วย โดยไม่ได้สมัครเป็นสมาชิกของพรroc เพียงพรrocโดยราษฎร์มีหนังสือส่งไปรษณีย์เชื่อมบุคคลเข้าเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ ภายหลังได้ตรวจสอบ

เอกสารหลักฐานการรับสมัชิกพรรคและทะเบียนสมัชิกพรรค (แบบ ท.พ. ๔) ประเทกกิตติมศักดิ์ที่พรรคโภราณรักษ์จัดส่งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองเพื่อประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า คำชี้แจงของพรรคโภราณรักษ์ไม่สามารถยืนยันได้ว่า การแสดงเจตนาของพรรคที่ได้เชิญผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๑ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน ๒,๕๕๐ คน เป็นสมัชิกกิตติมศักดิ์ของพรรคโภราณรักษ์นั้นไปถึงผู้รับการแสดงเจตนาหรือไม่ และผู้ที่ได้รับเชิญเป็นสมัชิกพรรคได้รับทราบและไม่คัดค้านหรือไม่ การที่พรรคโภราณรักษ์นำรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่พรรคโภราณรักษ์ส่งหนังสือเชิญทั้ง ๒,๕๕๐ คน เสนอที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อมีมติรับเป็นสมัชิกพรรคประเทกกิตติมศักดิ์โดยมีเพียงหลักฐานการส่งหนังสือและเชื่อว่าได้รับหนังสือแล้ว เนื่องจากไปรษณีย์ไม่ส่งคืนและไม่มีผู้คัดค้านกรณีดังกล่าว พรรคโภราณรักษ์ได้กล่าวอ้างข้อเงื่อนเพื่อถือเอาประโยชน์ ผู้ได้รับเชิญ ๒,๕๕๐ คน จึงยังไม่เป็นสมัชิกพรรคโภราณรักษ์ตามข้อบังคับพรรคโภราณรักษ์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๔ เมื่อสมัชิกพรรคไม่ครบห้าพันคน จึงไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ เป็นเหตุให้ยกพรรค ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕)

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้รับคำร้องไว้ดำเนินการและรับไว้พิจารณาวินิจฉัย และดำเนินการร้องให้พรรคโภราณรักษ์ เพื่อยื่นคำชี้แจงตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๐

หัวหน้าพรรคโภราณรักษ์ (นายมีเดช น้ำบุน) ได้ยื่นคำชี้แจง ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ และคำชี้แจงเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน และวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า

๑. พรรคโภราณรักษ์ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรค เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ และได้ประกาศนโยบายและข้อบังคับพรรคโภราณรักษ์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๔

๒. นายทะเบียนพรรคการเมืองมิใช่ผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง หากแต่เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเท่านั้น การซื้อดปุญหาข้อโต้แย้งใดๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองย่อมเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และในการตรวจสอบ ควบคุม และรับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง จึงต้องควบคุมและตรวจสอบโดยอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้มีอำนาจกำกับดูแลสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

๓. ในการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๕ ได้มีมติอนุมัติรับสมาชิกสามัญแห่งพรรคโดยรวมรักษ์และสมาชิกกิตติมศักดิ์แห่งพรรคโดยรวมรักษ์จังหวัด ทั้งนี้ พรรคโดยรวมรักษ์ได้รายงานให้นายทะเบียนพระครการเมืองทราบ

๔. นายทะเบียนพระครการเมืองใช้อำนาจทางธุรการโดยไม่ชอบ โดยเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มิได้นำปัญหาข้อโต้แย้งระหว่างนายทะเบียนพระครการเมืองกับพรรคโดยรวมรักษ์เข้าที่ประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยซึ่งขาด นายทะเบียนพระครการเมืองได้อาศัยอำนาจเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยซึ่งขาดข้อโต้แย้งว่าพรรคโดยรวมรักษ์มีสมาชิกไม่ครบจำนวนห้าพันคนตามกฎหมายและมีหนังสือขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรครณจึงไม่พ้องด้วยเหตุตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง และนายทะเบียนพระครการเมืองมิได้เป็นผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ไม่มีอำนาจนำคดีมาเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ นอกจากนี้ พรรคโดยรวมรักษ์ยังได้ร้องโต้แย้งว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยข้อโต้แย้งระหว่างพรรคโดยรวมรักษ์กับนายทะเบียนพระครการเมืองเกี่ยวกับการอนุมัติรับสมาชิกกิตติมศักดิ์ของพรรค ตามอำนาจหน้าที่ มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติและใช้ดุลยพินิจไม่ถูกต้องเป็นข้อพิพาทกับพรรคโดยรวมรักษ์โดยพฤติกรรมตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑) และมาตรา ๕ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

พรรคโดยรวมรักษ์จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยซึ่งขาด ดังนี้

(๑) ให้ยกคำร้องของนายทะเบียนพระครการเมือง

(๒) สั่งให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพระครการเมืองรับจดแจ้งทะเบียน สมาชิกพรรคทั้งประเภทสามัญและประเภทกิตติมศักดิ์

นายทะเบียนพระครการเมืองได้ชี้แจงเพิ่มเติมตามหนังสือ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ สรุปได้ว่า

๑. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖ บัญญัติให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นนายทะเบียนพระครการเมืองมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ และมาตรา ๖๕ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนพระครการเมืองว่า พระครการเมืองได้มีเหตุตามที่ระบุไว้ใน (๑) มีเหตุต้องเลิกตามข้อบังคับพระครการเมือง (๒) มีจำนวนสมาชิกเหลือไม่ถึงสิบห้าคน (๓) มีการยุบพระครการเมืองไปรวมกับพระครการเมืองอื่นตามหมวด ๔ (๔) มีคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญยุบพระครการเมือง (๕) ไม่ดำเนินการ

ให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๖๒ ให้นายทะเบียนยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความประภูมิต่อนายทะเบียนเมื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า มีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกับพระกรรมการเมืองตามคำร้องของนายทะเบียนพระกรรมการเมืองให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุบพระกรรมการเมืองนั้น ซึ่งข้อเท็จจริงตามคำร้องนี้นายทะเบียนพระกรรมการเมืองยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญขอให้มีคำสั่งยุบพระกรรมการโดยรวมรักษาตำแหน่งราชบัญชีต่อประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระกรรมการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง กรณีมิใช่ปัญหาข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญชีต่อประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระกรรมการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ และมิใช่กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

๒. ข้อโต้แย้งของพระโดยรวมรักษาที่ว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยข้อโต้แย้งระหว่างพระโดยรวมรักษาและนายทะเบียนพระกรรมการเมือง เกี่ยวกับการอนุมัติรับสมาชิกพระประเพณากิตติมศักดิ์ของพระโดยรวมรักษาตามอำนาจหน้าที่ มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติและใช้ดุลยพินิจไม่ถูกต้อง เป็นข้อพิพาทกับพระโดยรวมรักษา โดยพฤติกรรมผู้ตามพระราชบัญชีตัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ นั้น นายทะเบียนพระกรรมการเมืองชี้แจงว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาการรับสมาชิกพระโดยรวมรักษาประเภทสมาชิกกิตติมศักดิ์ ๒,๕๕๐ คน ตามข้อเท็จจริงประกอบคำชี้แจงของพระโดยรวมรักษาแล้วเห็นว่า การดำเนินการของพระโดยรวมรักษาไม่เป็นไปตามกฎหมายและข้อนับคับพระ ไม่ใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือเป็นการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบตามพระราชบัญชีตัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการกับพระกรรมการเมืองที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญชีต่อประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระกรรมการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่มีเหตุตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง โดยยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้มีคำสั่งยุบพระกรรมการเมืองนั้นๆ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง อย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติแต่อย่างใด

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องพร้อมเอกสารประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมของนายทะเบียนพระกรรมการเมือง และหนังสือชี้แจงของพระโดยรวมรักษาแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้แล้ว มีประเด็นต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า กรณีมีเหตุที่จะสั่งให้ยุบพระโดยรวมรักษาตามคำร้องของนายทะเบียนพระกรรมการเมือง หรือไม่

พระราชบัญชีต่อประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระกรรมการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) บัญชีว่า “พระกรรมการเมืองยื่นเรื่องเดียวกันด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (๕) ไม่ดำเนินการให้เป็นไป

ตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๖๒” และวรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าพระครการเมืองได้มีเหตุตามที่ระบุไว้ใน (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ให้นายทะเบียนยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความปรากฏต่อนายทะเบียน เมื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกับพระครการเมืองตามคำร้องของนายทะเบียน ให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุบพระครการเมืองนั้น”

พิจารณาประเด็นตามคำร้องของนายทะเบียนพระครการเมืองที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่ง ยุบพระครโภราณรักษ์ เนื่องจากพระครโภราณรักษ์ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ แล้วเห็นว่า การเป็นสมาชิกพระครการเมือง ก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่หลายประการ โดยการเข้าเป็นสมาชิกพระครการเมืองต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ และแสดงเจตนาเข้าเป็นสมาชิกพระครโดยชัดแจ้ง เพื่อทางพระครจะได้รับรวมรายงานต่อนายทะเบียน พระครการเมืองต่อไป

การที่พระครโภราณรักษ์กำหนดในข้อบังคับของพระครในข้อ ๓๔ ว่า “สมาชิกพระครโภราณรักษ์ แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสามัญ” และข้อ ๓๕ ระบุว่า “สมาชิกกิตติมศักดิ์ คือ บุคคลผู้ซึ่งมีคุณวุฒิพิเศษหรือมีลักษณะพิเศษในทางวุฒิการศึกษา มีหรืออาจมี อุปการคุณต่อพระครที่คณะกรรมการบริหารพระครเชิญเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ เมื่อคณะกรรมการบริหารพระคร ได้มีมติเชิญผู้ใดให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ให้หัวหน้าพระครมีหนังสือเชิญทางไปรษณีย์ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวมีสมาชิกภาพและให้ลงทะเบียนแยก ประเภทสมาชิกไว้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของพระคร ๑ สมาชิกกิตติมศักดิ์ต้องเป็นบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติ ครบถ้วนตามข้อ ๓๖ ด้วย” และข้อ ๓๕ ที่กำหนดว่า ให้หัวหน้าพระครมีหนังสือเชิญเข้าร่วมเป็นสมาชิก กิตติมศักดิ์ทางไปรษณีย์ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือ ให้ถือว่าบุคคล ดังกล่าวมีสมาชิกภาพและให้ลงทะเบียนแยกประเภทสมาชิกไว้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของพระครนั้น แต่นายทะเบียนพระครการเมืองเห็นว่า ข้อบังคับพระครข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ในเรื่องการรับสมาชิก กิตติมศักดิ์นั้นขาดการแสดงเจตนาของผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกพระคร ๑ โดยพระครโภราณรักษ์ส่งหนังสือ เชิญบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพระครแล้วไม่มีผู้ใดตอบกลับมา ย่อมถือไม่ได้ว่าผู้ที่ไม่ตอบรับเป็นสมาชิกพระคร แม้พระครโภราณรักษ์จะให้ลงทะเบียนแยกประเภทสมาชิกไว้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของพระคร ๑ ก็ตาม

พิจารณาแล้วเห็นว่า การเข้าเป็นสมาชิกพระครการเมืองต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจและแสดง เจตนาเข้าเป็นสมาชิกพระครโดยชัดแจ้ง ซึ่งตามข้อเท็จจริงจะรับฟังได้ตามคำชี้แจงของพระครโภราณรักษ์ว่า พระครโภราณรักษ์ได้เชิญบุคคลในท้องที่อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน ๒,๕๕๐ คน

เข้าเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของพระองค์ แต่ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกเชือเชิญได้แสดงเจตนาสมัครเข้าเป็นสมาชิกพระองค์ จึงไม่อาจถือว่า บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกพระองค์ตามความหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ ดังนั้นมีหักจำนวน ๒,๕๕๐ คน ออกจากยอดสมาชิกพระองค์แล้ว เท่ากับพระองค์โดยรวมรักษ้มีสมาชิกพระองค์ไม่ครบจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด จึงฟังได้ว่า ภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันที่นายทะเบียนรับจดแจ้งการจัดตั้งพระองค์โดยรวมรักษ์ พระองค์โดยรวมรักษ์ไม่ดำเนินการให้มีสมาชิกพระองค์ ตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป กรณีมีเหตุที่จะสั่งให้ยุบพระองค์ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕)

โดยเหตุดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเดียงข้างมาก ๑๕ คน คือ นายกรรมล ทองธรรมชาติ นายจิระ บุญพจน์สุนทร นายจุ่มพล ณ สงขลา พลโท จุล อติเรก นายปรีชา เนติมวณิชย์ นายพัน จันทรปราบ นายมงคล สารภูนันท์ นายศักดิ์ เตชะชาญ นายสุจิต บุญคงการ นายสุจินดา ยงสุนทร นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ นายอนันต์ เกตุวงศ์ นายอมร รากยาสัตย์ และนายอุระ หวังอ้อมกลาง จึงอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง สั่งให้ยุบพระองค์โดยรวมรักษ์

ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเดียงข้างน้อย จำนวน ๑ คน คือ นายอิสสรະ นิติทัณฑ์ประภาศ ให้ยกคำร้อง

นายอิสสรະ นิติทัณฑ์ประภาศ

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

นายกรรมล ทองธรรมชาติ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจิระ บุญพจน์สุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจุ่มพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายปรีชา เนติมวณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายຜັນ ຈັນກຽມ

ຕຸລາກາຮ່າດວິຊະຮົມນູ້ລູ

นายມົງຄລ ສະຫຼຸບ

ຕຸລາກາຮ່າດວິຊະຮົມນູ້ລູ

นายຄັກດີ ເຕືອະຫາລູ

ຕຸລາກາຮ່າດວິຊະຮົມນູ້ລູ

นายສຸຈີຕ ບຸລູບງກາຣ

ຕຸລາກາຮ່າດວິຊະຮົມນູ້ລູ

นายສຸຈິນດາ ຍັງສຸນທຣ

ຕຸລາກາຮ່າດວິຊະຮົມນູ້ລູ

นายສຸວິທຍ ຫີ່ພົງໝໍ

ຕຸລາກາຮ່າດວິຊະຮົມນູ້ລູ

นายອນນັຕ ເກຕຸວງຄໍ

ຕຸລາກາຮ່າດວິຊະຮົມນູ້ລູ

นายອມຣ ວັກຍາສັດຍ

ຕຸລາກາຮ່າດວິຊະຮົມນູ້ລູ

นายອຸຮະ ທວັງອ້ອມກລາງ

ຕຸລາກາຮ່າດວິຊະຮົມນູ້ລູ